

Charakteristika leadera: Václav Klaus

Václav Klaus je pravicovým politikem, s důrazem především na hodnoty svobodného tržního hospodářství (Klaus, 1991). V rámci pravicové politické strany ODS je tedy prototypickým členem. Dále se snažil odlišit od Havla, který oslovoval svět spíše humanitními výroky, kdežto Klausovy myšlenky byly více v souladu s českým myšlením/názory (Kircheck, 2013). Sám také řekl: “Já jsem normální člověk on (Havel) ne, on je elitář (Bowlby, 2008). V rámci vedení republiky jako president se stavěl za českou národnost např. tím, že si vymínil odklad podepsání Lisabonské smlouvy (ochrana proti možným nárokům na české území), projevoval se jako euroskeptik a vystupoval proti zavedení Eura (Kircheck, 2013). Při volbě jeho nástupce na post prezidenta také zdůrazňoval jako důležitou hodnotu, zda kandidát strávil celý život v České republice (Kircheck, 2013). Tím se jeví jako prototypický občan české národnosti, což je v souladu s teorií sociální identity leadershipu (Hogg, 2001).

Václav Klaus především zpočátku své politické kariéry také projevoval některé prvky transformačního leadershipu (Bass, 1985). V začátcích formování ODS zdůrazňoval potřebu rozvoje organizace a profesionalizace jejích členů (Hadjiiski, 2001). Tuto vizi a zároveň starost o budoucnost strany komunikoval i po úspěchu ve volbách, kdy dával důraz na pokračování budování organizace a její struktury (Linek a Pecháček, 2007). Jako leader se snažil jít příkladem a zdůrazňoval svoji vlastní tvrdou práci (Battiata, 1991). Dále se také snažil o rozvoj svých podřízených. V ODS “věnoval speciální pozornost profesionalizaci placených členů strany” (Hadjiiski, 2001, str.56) a snažil se také vtáhnout občany do politického dění (Hanley, 2008). Snažil se být také v osobním kontaktu se svými voliči i se členy strany (Battiata, 1991).

Zdroje:

Bass, B. M. (1985): *Leadership and performance beyond expectations*. New York, Free Press.

Battiata, M. (1991). “Prague Finance Minister: Economist with Fan Club.” *The Washington Post*, April 18.

Bowlby, C. (2008). Eurosceptic becomes EU leader [Online]. Retrieved April 29, 2017, from <http://news.bbc.co.uk/2/hi/7792317.stm>

Hadjiiski, M. (2001). “The Failure of the Participatory Democracy in the Czech Republic.” *West European Politics* 24(3): 43–64

Hanley, S. (2008). *The New Right in the New Europe: Czech Transformation and Right-Wing Politics, 1989–2006*. London: Routledge

Hogg, M. A. (2001). A social identity theory of leadership. *Personality and social psychology review*, 5(3), 184-200.

Kirchick, J. (2013). The Failings of a Czech President [Online]. *Spiegel Online*, 2013(-), 1-2. Retrieved from <http://www.spiegel.de/international/europe/bad-king-klaus-the-failings-of-a-czech-president-a-885928-2.html>

Klaus, V. (1991). *A road to market economy*. Top Agency, Praha.

Linek, L., & Pecháček, Š. (2007). Low Membership in Czech Political Parties: Party Strategy or Structural Determinants?. *Journal of Communist Studies and Transition Politics*, 23(2), 259-275.